

Unul din luptătorii de la 1848, unul din cei cari au plătit credințele lor politice cu întemnițarea, unul din omenii noștri de litere, Redactorele și fondatoarele ziarului „Patria“, Nicolae Nenovici s'a sfârșit la 6 Iuliu 1863. Eacă cuvintele ce s'au citit la înmormântarea lui.

Esă-va spiriului seu si in terina sa se va întorce,

Amice și frate!

Cu câtă era frumoasă și plină de iluzie și de poezie dăoa în care noi sringeam cu amicitie și amoră frățiasca ta mână!

Cu câtă era plină de speranțe dăoa în care buzele noastre atingeau gura ta de amic și frate, cu atât este durerosă și amară, pentru noi, dăoa această, care supunându-se decretelor nestremutate ale naturii te hrăpescă dintre noi!..

Asistindă dar, la această tristă despărțire, ne întrebăm, cu anima zdrobită și apasată, de ce ochii noștri sunt plini de lacrimi? de ce peptul nostru bate în suspine? de ce plângă toți căți te au cunoscut?... Și recele raționămintă ală miseriei umane ne răspunde: „Pentru că în astă viață n'o se mai vedeți astă ființă ce atâtă a'ți iubită.“

Dar de cândă ore se plânge ună omă pentru că au ajunsă la finele carierii sale cu onorabilitate și încungiurată de amoră amicilor și respectulă familiei sale!... Dară prin astă lume de durere prin care trece omulă, tu amice ai trecută în fine, și ai scăpată de vanitatea și perversitatea ie. De ore ce noi!... O! noi se vede că suntemă condemați a mai suferi!... noi se vede că avemă se mai îndurămă încă multe rele! Pe noi dară plângemă astădi, eră nu pe tine; pe noi se ne plângemă, până ce ne vomă face, ca tine, datoriile de bună părinți, bună soți, și bună cetățeni.

Dupe ce creatorulă făcu astă superbă natură ce atâtă o admirămă toți, voi să-ți de ună stăpînă, ună rege care se se desfete de tôte manifestențele ie, luă o mână de țărină, și făcu pe omă, însuflețindu-lă cu din spiriulă seu! Pe omă! astă ființă așă de miserabile și totă de odată atâtă de sublimă!... Miserabile, ca totă ce ese din țărină, din materie, supusă distrugerii și putrejunii; sublimă, ca totă ce conține spiriulă divină ală creatorulă! Și cândă îl vădu frumosă, superbiu, stăpînă pe totă ce natura are mai încântătoră, dară depărțindu-se cu orgoliu de învățămintele lui, și duse: „Voiu relua, într'o di, dintra tine spiriulă meu, și în țărină te vei întorce, fiindă că țărină ești.“ Și toți urmașii, primulă omă, suntă datori a se supune astei înalte voinți! Iată omulă!... Iată materieală!..

Spiriulă dară din astă materie este luată de creatoră; elă din regiunile necunoscutulă plană astădi d'asupra noastră și nesuride cu o amoră multă mai ténără, fiindă transportată într'o lume multă mai perfectă, în lumea spiriteloră, unde nu este nici întristare nici suspină... Pentru ce plângemă dară?... Pentru ce plângemă!.. Plângemă pentru noi, amice, pentru noi care avemă a mai suferi, pe lângă cele lalte miserii umane și lipsa ta, pină ce ne vomă împlini misiunea!

Bătrînă mamă!... mamă nenorocită, vino de privește în față materia care conținea spiriulă celui ce l'ai concepută în pintecele teă, și plângă cu lacrimi amare despărțirea aceluia care în cursă de 43 de ani au fostă fiulă teă, și în cursă aproape de 30, sprijinulă teă și părintele fraților și suroriloră sale; plângă tôte lacrimile tale, pentru dăile ce mai ești condemață a trăi, dară bine cuvinteză cu respectă creștină otărireă celui pre înaltă, care a supusă bătrînețele tale și la astă crudă încercere!

Vino sociă iubită! vino! și mai așintă odată în față cadaverulă rece ală primulă teă amoră; ală aceluia ce fu în cursă de 16 ani, obiectulă desmerdăriloră juniloră tei ană, și asorbe din reflectulă astei fețe senine tôte amoră, totă respectulă, pe care ești menită ale transmite copiloră sei, și plângă cu lacrimi de sociă și mamă, viață tristă ce te așteptă. Dară bine-cuvinteză cu respectă voința supremă a Creatorulă, care în divina lui înțelepciune, a creștină că este bine a face din tine numai, de acumă în colo, custodele fiiloră tei, și a lăsa numai ție grija de a îndrepta pașii loră pe cărări drepte, învățându a iubi, a respecta și a trăi pentru totă ce este mare, națională, onorabili și creștină!

Veniți june mlădițe ale celui ce se duce dintre noi; ale celui ce vă dote lumina, ale celui ce până ori încă fu speranța vōstră, și privindu-lă cu ochii sufletulă vostru îngeresc, vărsați tôte lacrimile inocinții vōstre pentru spinosa și nesigura cale ce se deschide înainte, plecindă inocentele vōstre genunchi, lingă patulă mortuară ală autorulă dăiloră vōstre, și ardicindă inocinta vōstră privire către tatălă eternă dăiceți:

„Părinte creatoră! Tu ale căruia-a mistere „nu' este omulă permisă a pătrunde! Tu care „ai făcută lumea din nimic! Tu care ai făcută „a se nasce cuvintulă din popor și în esle! „Tu care ocrotești pe celă slabă, și umilești „pe celă tare! Tu în fine, care ai apărătă de „văpaea foculă așitătă de tirană, pe Martiriulă din „Babilonă, primește în locășurile tale spiriulă „părintelă nostru, ce ai bine-voită a chiama la „tine, și îndrepteză și susține în noi neștrămu- „tată, moștenirea ce ne alăsată părintele nos- „tru, făcindă din noi fi iubiți, socii credincose, „cetățeni adeverați!“

Ăncă ună omă dusă, ăncă jună cetățiană perdită, ăncă ună amică smulsă din mișloculă nostru, ăncă o familie în dolă și disperare, ăncă ună rindă de orfană în lume, ăncă o faclă stinsă din candelaburulă lumineloră nașionii, ăncă o lecțiune teribilă dată de Domnulă puterii omenirei! Iată ce amă venită se vedemă! Pentru ce însă ne înțorămă? pentru ce ămele noastre se stringă privindă efectele morții, cândă n'amă familiarisată îndestulă cu dănsa? Nu scimă ore că momentulă nascerii noastre e primulă pasă ce facemă către mōrte? că nascerea e începutulă și mōrtea capătulă carierii noastre pămintesci? Da, o scimă această, însă tremurămă. Tremurămă căci mergemă înainte ună jude imparțială și dreptă ca se ne dămă sēma de faptele noastre, și să primimă de la dănsulă respalata, dupe felulă împlinirii misiunei noastre în lume. Tremurămă căci înainteă acestulă jude nimic nu este ascunsă, nici chiară crima ce jace în fundulă consciinței noastre, necunoscută de societate. Tremurămă căci cu curmarea vieței noastre materiale, începe viața morală, viața eternă, viața ce ne vomă fi croită prin faptele noastre; și tremurămă mai tare cândă scimă că în lume n'amă alergată de cătă dupe materie, neglijindă spiriulă, singurulă lucru ce rămăne dupe noi, și care ne face a mai trăi în memoria urmașiloră noștri. Avere, frumusețe, putere, strelucire vană, tôte ne lasă pe marginea mormăntulă; materia încetă de odată cu materia. Faptele bune, nobilele simțiminte ale sufletulă, numai ele ne compună cortegiulă dincolo de grōpă, și ne conservă memoria printre cei ce rămănu în urmă-ne.

Omule! omule! creatură perfectă făcută după chipulă și asemănarea creatorulă tei! în fiă care di primești lecțiuni teribile de nemernicia ta, și nu scii ăncă a profita de dănselă! pasiunile te impresoră neincetătă, și-și facă din tine jucăria loră. Pe fiă-care di citești legea divină, care stabilește egalitatea între omeni, și mergi orbește la peirea ta, desprețindă pe fratele teă, fiindă că starea ta materiale e mai bună, fiindă că ți astă-di în mână-ți puterea efemeră aici josă.

Veniți, mară ai lumelă, de vedeți că și pentru Nae Nenovici ca și pentru voi, se dau totă trei coți de pămintă; că pentru simplulă cetățiană ca și pentru Domnitoră și ministru e o egalitate la ușa mormăntulă. Aici însă, dupe cumă am dăisă, se enumeră numai faptele omulă, aici, la rândulă vostru veți espune pe ale vōstre, cumă voi espune eu astă-di pe ale amiculă nostru Nenovici.

Elă și-a împlinită datoria și misiunea sa în lume, servindă țera și societatea în trei diferite ramuri: ca profesore, ca funcționari, ca diaristă. A fostă bună cetățiană, bună fiu, bună sociă, bună părinte, bună amică. Iată meritele sermanulă Nae! Iată suvenirea ce lasă dupe dănsulă concetățeniloră, familiei și amiciloră sei dupe o carieră de vre-o 45 ani ai vieții.

Dulci și nenorociți copilași, stergeți-vă ochișorii voștri și priviți bine, întipăriți adincă în juna vōstră memoriă chipulă părintelă vostru: elă a fostă celă mai bună amică ce a-ți avută în lume, altulă, care se ve iubescă ca dănsulă nu veți mai găsi.

Soție nefericită, vino de îmbrățișiază pe sociulă teă, pe jumătatea corpulă teă, pe protectoriulă și amiculă teă, perdită fără întōrcere.

Mamă neconsolată, plângă și bine-cuvintă pe fiulă teă, care trebuia să-ți închidă ochii; elă a plecată înainteă ta, ca să-ți gătescă calea.

Și voi toți amicii lui Nae Nenovici, uniți lacrimile vōstre cu ale mele, veniți se-lă îmbrățișimă pentru ultima oră, rugăndă pe Dumnezeu pentru repaosulă sufletulă seu.

N. T. Orășianu.

Parasi ca schintee prin lumea noptosa, Si altiata la cerari, la lumea divina, Lasasi din luminași, lumina amorose; Si viația ta scurta fu dulce si lina.

Ăncă unul!!!

Iată gemătulă surdă ce repetă tânguiosă aste limbe de feră!... Iată șoptetulă funerariu, ce se vaetă picăndă ca ună țipetă pe pămintă din aste guri de aramă, care vestescă omenirii două lucruri: învierea și mōrtea.

Ce sună dară aste voce așă de teribile ca și faptulă ce-lă vestescă? Ce este astă Unu? Este o stea care scapă din disculă ie de focă ca se se ineece în noianulă noptosă ală Caosulă? Este o lumină care se stingă?... Este o țarie a omenirii care se surpă?... Este o cordă a ănimii noastre care se sfărămă?... Ce ne puneți dară, voi prevestitori teribili? Învierea sau Mōrtea?

Mōrtea! sfărămarea materială a omulă și învierea lui morală! Iată pentru ce aceste clopote țipă spăimintate de grōză și admirare.

Stringeți-vă la peptă, și ingenuchiați omeni, înainteă Regelă lumii!... Judecați-vă, priviți-vă voi în voi, ca se vedeți ce sunteți... Ună pumnă de țărină rece, preserată pe patru scânduri, pe care putrezăciunea și vântulă timpului le va spulbera în noenă!... Dați locă suspineloră, și lăsați se curgă lacrimile vōstre!... Apropiativă... mai aproape... vedeți ce Nimicū este omulă prin materie, prin corp!... puneți mână pe ănimile vōstre, simțiți palpitele; vedeți lacrimile celoră ce încunjură acestă cadavru, ca se credeți cătă de mare este omulă prin sufletă, prin inteligință... prin ănimă!..

Vedeți Mândria Omenirii, culcată în țărână!... Aceste ose ănsirate, fără suflare, reși ca mormăntulă, acestă Nimicū îngroșitoră, ce avemă înainteă noastră, a fostă ună omă! a fostă Regele Lumii! purta numele de Nicolae Nenovici; născută la 1820 și sfârșită la anulă 1863... 43 de ani!... Dumnezeu! meilă nici spăciulă unei schintee de la întunerică la lumină!... Vedeți astă frunte palidă, pe care a rēcită o bruma morții?... A concepută ideă mari, ideă de Lumină, de Dreptate, de Libertate!... Acești ochi seacăți de durere și stinși de lumină, au lacrimată de mi de ori de durerea celoră lalți; și a căutată la ceră bucuria în speranță și în credință!... Aceste buče albite de Cupa morții, au murmurată, Amoră, Credință, Patrie!... Acești peptă sfărămată de durere, a palpitat, pentru o Mamă, o Soție, Copii, Frați, Amici și o Tără ală cării Vitoră încă stă în întunerică!... 43 de ani de lupte, de durere, de speranță!... Și ună momentă suflarea Morții fu destulă ca să sfărăme și să spulberă astă capă d'operă a lui Dumnezeu!... Omulă!

Acestă însă, nu este Mōrte!... Este trecerea de la Durere la Repaos, de la Miseriă la Ferice, de la întunerică la Lumină, din Tărăna la Dumnezeu!... Dar este frumoasă Mōrtea, care lasă în urmăși Suvenirea Onorei!... Onoreă Soției și a Copiloră!... Stima fraților și amiciloră, și Bine-cuvântarea Bătrânei salls nune!... Nu! atunci Omulă nu mōre!... De atunci trăiesce!... și această Viață dvină, nu o va mai stingă nici Suferința nici Mōrtea!... Ea este eternă ca lumina și ca demnitatea!... Spulberă-se dară Tărăna cândă de aici încolo începe astă adevărată viață de ferice și de repaos!... Spulberă-se Tărăna cândă în urmăși Omulă lasă pe pēmētū: Suvenirea, Credința și Amoră!..

Plângeți omeni! perderea Omulă dintre voi... acelu, care împărțindă Durerea și Miseriile omenirii vă ridică pe sēma lui, o parte din acestă amară generală, numită Viața Pămintescă!... Plângeți, căci ați remasă mai puțină ca să beți acestă amară și vă va veni, mai multă parte la fie-care din voi!... Plângeți dar cândă audiți țipendă gura de aramă; și dăiceți cu durere: încă unulă care se duce!... Plângeți toți!... Dar stați ună momentă!.. înnecați, suspinele și lacrimile vōstre, și faceți locă: Durere celei mară!... Martirei de onōre!... faceți locă să trecă Mama!... care

a trăit, pentru ca să nască cu sângele seu, să creșcă cu sufletulă seu și să înmormănte cu mâna sa două copii!... dela care acceptă, dela care speră că va avea fericea se o pue ei în Mormētulă!... Astă mamă, care închide astădi în Tărăna 43 de ani ai Ei de speranță, și de ferice!... Mare durere!... Nimină nu va putea să te console, nefericită Mamă!... nimeni!... Decătă Dumnezeu, și Credința ta!... Plângă cu lacrimi amari, căci această este Roua care ușură Tărăna Copilulă tei!... Plângă, femeie; dar nu dispera Mamă!... fiulă tău trăiesce și Cununa de Spini cu care Provedința ți-a încinsă fruntea este dovadă că ți păstrează locă lângă fiulă tei!... Pōrtă dar femeia și Mamă cu tōtă otărireă, cu tōtă credință Divină, Cununa Martiriului... căci a purtată o și Cristă, ca se mēnte omenirea!... Plângă Tărăna care nu o mai pōți ținea în brațele tale... și pe care o reclamă Mormētulă; dar acceptă cu siguranță Vitoră îmbrățișare eternă a Copilulă tei!... și în celă din urmă sărută, murmură plină de speranță: la revedere Copilulă meu!..

Lângă mamă ți este loculă nefericită Sociă! sermană Văduvă! Curēndă s'a stinsă Lumina Casii tale!... prea curēndă, și s'a sfărămată susțitorulă Vieții tale!... și calea vă era încă întinsă și plină de speranțe, înainteă vōstră!... Iată-te în mișloculă drumulă cu patru orfelini de mană și cu ună momentă la picōrele tale!..

Unde vei merge?... și cumă vei merge?... Cine va lumina calea ta noptosă?... Cine va duce în brațe pe Orfelini tei?... Cine?... Părintele de sus!... care ține în Misericordia și în Puterea sa pe totă celă slabă, și care crede în trēsulă!... Cristă care ține în brațele sale Orfelinulă și Copilulă părăsită!... Cine va lumina calea ta noptosă?... Vedeți acea Steluță care licăre înainteă-ți?... este sufletulă lui Nenovici!... este sufletulă sociulă tei... este Părintele Copiloră tei!... care ți însemnă pasulă... și care ți lumina calea... Mergi înainte cu credință... Nenovici e mortă!... o mare perdere!... dar sociulă trăiesce!... Dar părintele trăiesce! Elă este, și va fi cu tine și cu Copii lui!... În noptea vieții tale... este o Candelă care lumină necontenit: sufletulă sociulă tei!... Și în tōtă ruga orfaniloră, în somnulă loră virgină, pe pernița unde se repauă inocinta loră frunte, va veni în tōte noptile... sufletulă lui Nenovici!... ca să depune pe rumenele loră buče... sărutarea Paternă, și bine-cuvântarea divină!..

Sărută cu amoră acestă Cadavru, care a fostă sociulă tei!... peste câte-va minute, n'o s'elă mai ai lângă tine; n'o s'elă mai veți cu ochii tei; dar îlă vei vedea eternă, cu sufletulă și cu lumina ta; dar vei însuflețită de amoră lui, și încurajată la sfântă misiune de Mama Orfeliniloră, prin zămbetulă umbrei sale care va lumina în eternă dăile și noptile tale!..

Ingenuchiați Copii! Ingenuchiați Orfanii! luați în brațe aceste ose ănsirate; este Părintele vostru, care a trăit și care a murit pentru voi! priviți-lă bine... ficșu... ca să nu se ștergă din memoria vōstră, această dulce imagine!... aceste trăsuri așă de scumpe pentru voi!... Este singura moscenire ce vă rămăne!... sēruțați pentru ultima oră, astă mână care v'a mēngheiată în somnulă vostru, și v'a susținută la cei d'antēii pași ai copileriei vōstre!... peste puțină nu va rămănea din Părintele vostru, decătă suvenirea vōstră și amoră lui pentru voi!... peste puțină veți fi orfană!... Veți fi singuri!... Dar urmași pe calea ce v'a însemnată părintele vostru, și veți avea înainteă vōstră, ca Lumină Conducătoare, viața lui trecută... la drepta umbra lui... la stēnga sinulă mamei vōstre... și d'asupra Bine-cuvântarea lui Dumnezeu!... și atunci nu veți fi singuri, veți fi cu Domnulă... cu mama... și cu iubitulă vostru Părinte!..

Sărutarea cea din urmă, fraș, rude, amici, pentru Nenovici!... Este sărutarea eternă!... auziți cumă țipă cōbea pe Crucea Bisericii!... auziți cumă geme arama?... Este Tărăna care își reclamă Tărăna!... Se luămă frați în brațe sicriulă care pōrtă în elă Tărăna lui Nenovici!... cumă am purtată de atâtea ori, strēnsă în brațele noastre, pe fratele și pe amiculă nostru!... Aidemă să depunemă cu mâna noastră în mormētū acestă sicriū unde vor sta culcate suvenirile cele mai dulci și cele mai frumoșe din viața noastră!... frăția și amicia!... confundate într'ună singură sufletă... într'ună singură omă!

Se aruncăm noi pămintă peste astă Tărănă iubită astfelă ca, amestecată cu lacrimile noastre să resară pe mormăntulă Lacrimioare, flōre albă!... răsărită din lacrimile frăției și amicitiei!..

Locă omeni! faceți locă să trecă acestă Sicriū, conține într'insulă pe fiulă... pe sociulă... pe Părintele... pe Cetățianulă!... pe Omulă în fine!... înclinativă la trecerea lui... și cu ochii plini de lacrimi; murmurăți: încă unulă!... care se duce... va veni și rēndulă nostru!... și aruncăndă o flōre pe Mormăntulă seu, dăiceți: Dumnezeu! meu primescă-lă în Misericordia ta!

M. Pascaly.

Domnule Redactore!

Din publicarea ilegalităților comise de d. I. Penescu, ca fostu-prefect al districtului Vlașca, publicul totu de una s'a folosit; daru ca folosul se-l fia deplinu, se cuvine ca se cunoască și modul dupe care legea a fostu aplicată spre rezolvarea lor; de acea-a ne rugăm cu totă onorea ca se da publicității următorul comentariu, priimind totu de odată și frățesca noastră salutare.

Sebeni Micușanu. Iordan Ștefan. D. P. Mang. N. Ioan.

Scurtu Comentariu

IN

Sentința cu Nr. 35 dată de tribunalul de Vlașca 23 Marte 1863 în procesul intentat de I. Penescu jurnalului Municipalității cu Nr. 1141 din anul 1861.

Din reclamația complectului magistratualu, dată onor. Ministeru alu Justiției și publicată în Românul din 13 Martiu trecut, cunoște totu românul că acestu procesu nu este între individ și individ, ci între Municipalitate și Prefectură, între autoritate și autoritate, și că este de natura art. 306 din Procedura Criminală, prin urmare numai de atribuțiile Curții de Casație de a o desbata și de a o rezolve; cu toate acestea tribunalul de Vlașca a înfățișat-o, a desbătut-o și a rezolvat-o dindă această sentință, în care, de și implice recunoște că ilegalitățile comise de Penescu sunt o realitate, totuși Municipalității nu admite dreptul de a le publica; prin urmare tribunalul voesce ca culpa reală se fia discolpată și numai forma inculpată, de acea-a toate dovezile înfățișate de Municipalitate le declară că sunt sau numai nise ipotese sau că nu sunt aplicabile la legi, precum se vede în cele următoare:

Municipalitatea în jurnalul incriminat

de Penescu arată că dumnului ca prefectu abusand de încrederea șefilor lui a falsificat jurnalul comisiei întocmită prin ordinul Nr. 1748 alu d-lui Minister de finanțe, iscăind între membrii comisii și pe partea interesată spre a forma o majoritate în favorul interesatului contra interesului comun orășianesc, falsificare care Municipalitatea a constatat-o înfățișind actul falsificat chiaru cu autentica iscălitură a falsificatorului, autenticitate cerută de art. 301 din Procedură.

Tribunalul declarand că acestă dovadă nu se poate considera de reală, fără se spună pentru ce, și adăogind că textul art. 249 din Procedură (care și adăogirea numai a unei slove o declară de falsificare) nu califică asemenea faptu ca falsificare, discolpă pe falsificatoru d. Penescu.

Municipalitatea în jurnalul se declara că d. Penescu ca prefectu, despreuind legile a provocat prin arme populația orășianescă liniștită la desordine și constată faptul prin dovezi autentice cerute de lege, prin marturi oculari orășeni, invocand chiaru și pe domni judecatori, cari au asistat în persónă ca privitori ai acestei crime.

Aceste dovezi cu totă autenticitatea lor, sau considerat de către judecatori ca nise ipotese și au discolpat pe provocatoru d. Penescu.

Municipalitatea în jurnalul se declara că d. Penescu ca prefectu abusand de autoritatea postului se și-a însușit cu viclenie bani din tesaurul Statului și constată acestu faptu prin acte autentice ale Prefectului actualu alu districtului, ale subprefecților, ale casiarului generale și ale comandirului de gendarmi, din care se vede curat că d. Penescu n'a respuns subprefecților bani liberați de Ministeriu pentru dînșit și că falsu a declarat în tacri-

rul lui cumu că din Bonurile Ministeriului respectiv a susținut gendarmeria concentrată în orașu, ci că și o sumă și alta cu viclenie și lă-a însușit sieși.

Tribunalul dicand că acestu casu nu este aplicabilu la art. 135 din Codul Penal, a discolpat pe abusatoru d. Penescu.

Cunoscand apoi judecatori că dacă numai una măcaru din ilegalitățile comise de d. Penescu va remănea nejustificată de dînșit, d. Penescu nu va putea susține cumu că pe nedrept i s'a făcutu insulta pentru care a intentat procesul, și fiindu că judecatori nici în legile criminale, nici în legile eclesiastice n'au găsit unu articlu prin care se potă discolpa pe d. Penescu de ilegalitățile lui comise cu lăsarea în amorigire a chipsuirilor municipale făcute în folosul comunu orășianesc și cu lăsarea în risipire a banilor cutiilor de suburbii contra interesului casii orășianesci, au trecut cu tăcerea aceste ilegalități, prin urmare, după massima juridică: cine tace consimpte, au constatat și inși că d. Penescu este unu abusatoru de autoritatea postului de prefectu ce a ocupat.

Cu totă această implicată și indirectă inculpare a d-lui Penescu, tribunalul totuși toate dovedile înfățișate de Municipalitate lă-a desconsiderat declaranduse cu totă autenticitatea lor sau de nereale, sau de suposite, sau de neaplicabile la legi, sau trecand-le de totu cu tăcerea, sau dand legit silnică interpelare, precum toate s'au vedut în testul acestei sentințe, discolpand pe d. Penescu și inculpand pe partea contrariă, însă nu după codul penal ci după legea de Presă(?) constatand prin această încă odată că și tribunalul este convins cumu că d. Penescu este unu falsificatoru, unu provocatoru, unu abusatoru în faptu, de care, fiindu atât de evidentu, nu se poate atinge, și osăndesce numai forma

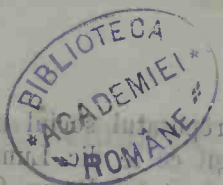
prin care Municipalitatea a declarat aceste ilegalități ale Penescului Nației întregi prin Pressă, candu după tribunalu se cuvenea ca se remănea cunoscute numai de la Municipalitate pînă la Ministeru, și osăndesce nu pe complectul magistratualu întregu al carui membri toti și fia-care a luat parte egală în compunerea jurnalului incriminat de d. Penescu, și cari toti, atât după natura chestiei, câtu și după ordinile Ministerelor au trebuit ca se compare cu același drepturi și obligați înainte judecării spre a și apăra în complectu actul lor autenticu, propriu și comunu, și spre a și lua în complectu absolvarea sau condamnarea lor; însă tribunalul totuși contra tuturilor acestor a osăndit numai pe Președintele complectului la o amendă, și acesta după art. 53 de la partea III, articlu I alu legi de Pressă, care articlu reu s'a aplicat de tribunalu, căci acestu art. se atinge de defăimarea numai a fetelor particulare, candu procesul de față este între autoritate și autoritate.

De acea-a complectul magistratualu în convincția sa, că prin declararea ilegalităților comise de d. Penescu ca prefectu, și-a implinit o datoriă pentru interesul comunu orășianesc, că cele declarate sunt unu puru adeveru, că declararea adevărului nu potă fi o insultă, prin urmare că această sentință a tribunalului nu este dreptă, a făcutu apelu la curtea apelativă criminală care, pentru înfățișare a și destinat dîua de 22 Iuliu corentu, candu și unde totu românul doritoru se va pute convinge cu deplinătate despre veritatea declarațiilor fostului complect magistratualu.

Președintele: Sebeni Micușanu.

Membrii: Iordan Ștefan. D. P. Mang. N. Ioan.

APEL LA ROMANIA

pentru ospitalitatea que se dă de dânsa averei răposatului

Dositie Filitis (Mitropolit).

Din două epistole que am adressat Redacțiunei diarului Românul și quare s'aũ inserarũ în fõia de la 11 și 27 Februarũ anul curent, s'aũ vedũtũ deslușirile în privința averi (Cosmopolitului) răposatũ Dositie Filitis (Mitropolit). Dar pentru a vedea onorabilul publicũ Român cum epitropi răposatului aũ plătitũ ospitalitatea averi sale în România și foloasele ce s'aũ făcut pentru țarã cheltuind epitropi din averea răposatului lei No. 580,000 cu trimiterea în streinătate a tinerilor Români și în folosul Românii, iar pentru Grecia patria răposatului, numai lei No. 134,000, și pentru două scõlã la Pogdariani și Țițu din Ipir lei 84,920 și pentru biserica sântului Ioan Teologu din Pogdarian unde suntũ immormintați pãrinții răposatului Mitropolit Dositie Filitis lei 41,895 peste tot lei No. 851,325, și aceasta de cândũ aũ începutũ epitropia a funcționa precum în alăturata listã se deslușește. De aceea se publicã spre mai bunã deslușire și legala convingere a Onor. publicũ Român, ca sã bine cuvinteze pe răposatul întru fericire, și a'ĩ da nobila sa și liberã ospitalitate a averi sale proprie în pãmîntul Românii.

Petre Procopie Filitis.

Eũ Grigore Dimitrie Ghica Voevod.

De vreme ce acești doi epitropi aũ lipsitũ din epitropia perinsii răposatului proin Mitropolitũ Dositie, însă unul murindũ adecã răposatului Costandie proin Episcop al Buzãului, iar altulũ lepãdãnduse adecã dumnealũ Vistierulũ Ioan Moscu dupã pliroforia ce ni se dã printr'acestã anafora a Logofetii țerii de susũ, priimitã este Domniei mele rugãciunea jeluitorilor și chibzuirea Logofetii de mai josũ arãtatã, dupã care și orîndumũ Epitropi în locul celor ce aũ lipsitũ, însă în locul răposatului Episcopũ, pe iubitorul de Dumnedeũ Sfinția sa Episcopũ al Rãmnicului Kir Neofit, iar în locul Dumnelũ Vistierului Moscu pe Dumnelũ Logofatulũ Alessandru Filipescu spre a se pune în lucrare prin scirea și a jeluitorilor (ca nisce rude ale răposatului proin Mitropolit Dositie) tôte câte în diata sa sunt orînduite cu urmare întocmai dupã coprinderea ei, și a se face cercetare și de ori ce altã avere a numitului răposatũ Mitropolitũ se va fi mai gãsitũ peste ceea ce este arãtatã în diatã.

(P. D.) *Vel Logofãtũ.*

828 Ianuariũ 4.

Dupã luminata porunca Inãlțimei-Sale ce ni se dã la acestã jãrã a Dumnelũ Costandie tandin Filitis, i Gheorghe Filitis, i Procopie Filitis, i Zoiața, i Anastasia și Maria, fãcendũ cercetare mi s'aũ arãtatũ de cãtre jeluitorii copiã dupã diata răposatului proin Mitropolitũ Dositie unchiulũ jeluitorilor cu leatulũ 825 Octobree 19 adevoritã de cinstitulũ magistratũ al Brașiovului, întru care vedũm coprindẽndu-se cã întru adevẽrũ precumũ jeluitorii prin jalbã aratã aũ orînduitũ acel repositũ cincii epitropi ca sã se sãvirșescã cele orînduite prin diatã, dintre care epitropi aũ fostũ unulũ și Archiereulũ Costandie proin Episcopũ al Buzãului, care și aũ datũ obștesculũ sãfirșitã precum este sciutũ, aũ fostũ și dumnelũ biv vel Vist. Ioan Moscu dar s'aũ lepãdat de acestã epitropiã prin jalbã cãtre Inãlțimea sa (ce am vedũt-o trecutã în Condica jelibilorũ) încã de la trecuta lunã a lui Maiũ, pentru pricina bãtrînețelorũ și a trebilorũ casei dumisale, este orînduitũ epitrop și Velisarie Pavlidis, care depãrtãndu-se la patria sa și aũ lãsat vechiulũ aici în locul seũ pãnã se va întorce. De acea fiindũ cã din Epitropii ce aũ fostũ orînduiți prin numita diatã lipsescũ, cei mai sus arãtați, se cuvine acum dupã pravilã a se orîndui de cãtre stãpãnire alții în locul lor, pentru care și gãsescũ cu cale ca cu luminatã porunca Inãlțimei-Sale sã se orînduiascã alți doi Epitropi õmeni cinstiți ce se vorũ socoti de cãtre Inãlțimea la destoinici, însă unulũ în locul repositului Archiereũ Costandie, și altulũ în locu dumnelũ Vistierului Ioan Moscu, ca împreunã cu cei-l-alti Epitropi sã teorisescã socotelile pentru cele ce sa'ũ lucratũ pãnã acum dupã diata i de banii ce se vorũ fi mai gãsitũ peste cei arãtați în numita diatã pãdindũ și de acumũ înainte coprinderea dieții cu urmare întru tôte întocmai, prin scirea și a jeluitorilor ca nisce rude ale aceluĩ răposatũ Mitropolitũ, iar hotãrirea cea desãvirșitã rãmãne a se da de cãtre Inãlțimea-Sa.

827, Decembre 30

Vel Logofãt.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Acestã copie fiind scõsã întocmai dupã cea aflatã în Condica lui Grigore Vodã Ghica cu No 120 din anulũ 1827, 828 și 829 trecutã la fila No. 294, se legalisã și de Ministerũ, conformũ cereri fãcutã de D-l Petrache Filitis prin petiția înregistratã la No.

(sub-scriș) P. *Ministru* Al. Giani.

P. Capulũ Sexiei A. *Papadophu.*

(P. M. de J.)

Annulũ 1864 Martie 14. Sexia I. Biur. II.

Actũ de cumpãrãtoarea moșiei Lungu-Lungulețu, districtul Dãmbovița, propriã avere a răposatului Dositie Filitis (Mitropolitulũ).

Incredințez cu acest zapis pe prea sãntiea sa pãrintele Episcop al Rãmnicului chir Neofit, și pe D-lũ cinstitul biv-vel logofãt de țara de sus Alexandru Filipescu, cariĩ cu poruncã Domnescã din anul trecut Genarie 4, saũ orînduit Epitropi răposatului Dositie proin Mitropolit, ca sã fie sciut, cã

răposatul social meu biv-vel Clucer Gheorghe Deșliu, având cumpărate în sud Dimbovița două moșii ce le dăc Lungulețu și Lungi, cu sineturile care au fost coborâte cu cumpărătorii către Măria Sa răposatul Domn Constandin-Vodă Hangerliu, care din poruncă împărătească de la mezat au rămas asupra răposatului, după cum se face dovadă din cartea Mării Sale răposatului într-o înțericire Domn Alexandru-Vodă Moruz ot leat 1799, Iulie 31, din toate sineturile din care sa au alcătuit aceste moșii, care de la Mirica Împărătească au fost trimise; precum și în leatu 826, vînzînd și D-ei Medelnicerăsa Safta Pastoaiica partea sa de moșie ce au avut acolea alătura prin mețat am fost silită de am cumpărato eu, după cum se face dovadă din sineturi, și fiind-că au rămas casa după mărtea soțului meu împovărată cu grele datorii, apoi măritînd și două fete, sa au mai adăogat datoriiile, și din și în și cresc dobănzile, avînd și arătatele moșii de nevoe emanetarisite, am dat jalbă cinstitului Divan al țării, ca se se vîndă aceste trupuri cîte trele la mezat, și fiind cunoscute aceste moșii că sunt drepte ale mele, sa au și dat poruncă cinstitului Divan din anul trecut Octombrie 4, către Starostea de neguțatorii a le vinde prin mezat, și sa au și fost puse în lucrare atirdisind musterii după obicei, dar în cele după urmă aflînd prea sântiea sa Episcopu, i D. Logofăt de vîndarea acestor moșii m'au chemat și m'au arătat că au trebuință a cumpăra unii acest fel de acaret pentru o deosebită bună orînduială ce prin diată au fost făcut prea sântiea sa Proin Mitropolit Dositie, și fiindu-le cunoscut prețul ce au fost eșit la mezat talere 140, bani 30 stinjenu, pe care eu nu m'am mulțumit, am intrat în tocmlă, și ne-am învoit prin scirea D-lui doctoru Filitis și a celor-l-alte rude ale prea sântiei sale răposatului Mitropolit Dositie, de am vîndut toate aceste trupuri de moșie, cu toate sineturile, și cu ori-ce acareturi se află pe dîsele în starea de acum, drept galbeni olandezi un-spre-dece miu pe care i-am și priimit pe toți deplin, făcînd teslim și toate sineturile, înșe cu această orînduială ca se între în stăpînirea moșilor la sfîrșitul viitorului Octombrie, neamestecându-se la nici un fel de venit, fin, semănături, cărciumi și altele, fiind ale mele pe următorea vară, și pentru mai bună întemeere, am rugat pe cinstita mare Logofeție a țării de sus de au întărit acest zapis, iscălind cu mâna mea, precum și toate rudele, și vecini ce au cădere de protimisis.

1829 Aprilie 2

Anica Deșli vînzătoare. — Constandin Slătineu, Eleni Slătineca. — Eleni Stănescă, — Grigorie Brîncovenu biv-vel ban, martor. — Mihaî Grecenu Sărdar, martor. — Nicolae Slugeru, Mărturie. — Constandin Nenciulescu, — Marioara Slătineca, — Ión Mihălescu, — Marița Mihălesca. — Dimitrie Deșli, Gheorghe Grecenu. — Ión Grecenu Clucer, Martur. —

De la Logofeția mare a țării de sus.

Încă de la 26 ale trecutului Aprilie sa au arătat la Logofeție D-ei Clucerăsa Anica Deșlioca, în rînduială, zapisul acesta, fiind-că arătata sumă a vînzării au priimito deplin de la dumnelui Baronul Hristofor Sachelarie, unde au fost orînduită de prea Sântiea sa Episcopul Rîmnicului chir Neofit, și de dumnelui biv-vel logofăt Alexandru Filipescu epitropi răposatului Mitropolit Dositie, și așa după foia ce ne au dat pentru rude i vecini pentru căți sa au aflat aici, făcîndu-se cunoscut cu într'adins logofeți de divan, au iscălit precum se ved, numaî Dumnelui hatmanul Dumitrache Ghica ce este vecin, căruia i s'a făcut zapisul vînderi cunoscut de Ioan Periețeanu logofătul de Divan de la 30 Aprilie și mai în urmă Mai 3 n'au vrut nici să iscălească zapisul, nici să răscumpere, iar pentru cei dupe afară, dupe publicațiile ce intră rînduri li sa au făcut prin Dumnelor boeri ispravnicii ot sud Slam Rîmnicu, i Buzău, Dimbovița, și Vlașcă, cele d'antăi de la Aprilie 26, al doilea la Iuniu 15, și al treilea August 16, au venit răspunsuri de la Dumnealor boeri Ispravnicii cu osebite adeverințe de lepădare, iar clinoromi răposatului Paharnic Gheorghe Niculescu din sub Slam Rîmnic fiind nevîrsnicii și subt îngrijirea obstestii Epitropii după însciințarea Dumnelor boerilor ispravnicii, am făcut cunoscut cinstiții (Obstestii Epitropii prin pitac de la 14, ale trecutului Noemvrie, și la 18 ale numitei luni, am i răspuns în dosul aceluși pitac, că casa copiilor răposatului Paharnic nu se află în stare să răscumpere moșiea această, care toate aceste răspunsuri, și adeverințe sa au dat la Epitropia reposatului Mitropolit Dositie, a le avea Sineturi. — Deci ne mai rîmînd nici o pricină despre rude și vecini, precum și Dumnelui hatmanul Dimitrie Ghica, după ce i sa au făcut cunoscut în două rînduri, n'au vrut nici să iscălească, nici să numere bani trecînd pentru sorocul cel orînduit în pravilă de 40 zile peste șapte luni, au perdut protimisis ce avea.

De aceia dupe pravilă adevereză logofeția zapisul acesta, trecîndu-se dupe orînduială și la condică.

(iscălit) Vel Logofăt.

1829. Decemvrie 2.

PRINCIPATELE-UNITE ROMÂNE.

MINISTERIUL JUSTIȚIEI.

Acastă copie ce este scrisă pe trei fețe, fiindu întocmai după cea originală aflată în condica Logofeției Țării de sus cu No. 14, pe anii 1827-1828-1829-1830 și 1831, trecută la filla No. 149, se legalisă de Ministeriū, dînd-o n priimirea D-lui P. Filitis, după cererea ce a făcutu prin petiția, registrată la No. 3083, cu deșlășire înșe, că, adăogirea, de drept galbeni Olandezi Un-spre-șase miu" coprinsă întrerîndurile 5 și 6 fația II-a este adăogată în urmă, fiindu-că din scăparea din vedere a prescriitorului nu s'a trecut în tocmai după cum este originalul din condică.

(sub-scris) P. Ministrul Justiției Al. Giani.

(sub-scris) P. Șeful Secțiunei G. A. Baroși.

Anul 1864 Fevruarie 5. Secțiunea I B. II

Înscrisul Casierului Spitalului Filantropiei din Bucuresci de priimirea arătaților bani coprinși în testament.

Lei
12,000 Adecă lei doă-spre-dece mii, ce lăsați de reposatul părintele Mitropolit Kir Dositie prin diată în ajutorința spitalului iubirei de ómenî, s'au priimit de la Cinstita Epitropiă a averi pomenitului răposat. De a cărora priimire s'au dat spre dovadă acest înscris.
Casierul Spitalului Iubierî de ómenî, (Subseris) **Tache Postreanu**
1864, Martie 4, Bucuresci.

6 Martiu, 1864. La Culte.

Domnule Ministre.

Am vădută în Monitorul Oficial N. 50 de la 2 ale correntei publicată adresa prea sfinției sale Mitropolitului, din preună cu testamentul răposatului Mitropolit al Ungro-Vlahiei Dositie Filitis strămoș al meu și fiind-că sub-semnarea sa din testament nu sa publicată în întregul ei cum este în original, adică: s'a pus numai Ungro-Vlahiei Dositie adeveređă, în locu de Ungro-Vlahiei Dositie Filitis adeveređă, atâtă supt scrisul feată și toți membrii din această familie coboratori direcți ai familiei Filitis, ținem pentru cuvinte îndestul de temeînice a nu se ascunde publicului și pronumele de familie ale repos. testatoru carele a avut simțimentele ași regula averea agonisită într'un modu atât de folositor urmașilor seî, fiind că nu crede să fie vre un individă carele să aibă în familia sa un strămoșu cu asemenea fapte și să nu ție din tóte puterile sale, spre a nu i se ascunde numele.

De aceea vă rog plecatu, D-le Ministru, să bine voiți a ordona să se facă o rectificare iarăși prin Monitoru, publicându-se că adevărata sa sub-scriere dupe original este *Ungro-Vlahiei Dositie Filitis adeveređă*.

Tot de odată vă mai rog a se publica tot prin Monitoru numele traducătorului și autoritatea care a verificat traducerea, spre ași avea această publicațiune autoritatea cuvenită, căci de această publicațiune depind interese de mare însemnătate, carii se voru desvolta mai tirdiū de sub-semnatul

Petre Procopie Filitis.

L I S T A

ce am priimitu de la D-nu Hristodor Brutati arhivaru și epitropu răposatului Mitropolit Dositie Filitis, pentru tinerii trimiși în studii de la începutul administrări până astăzi.

Suma banilor res-punși pentru timpul studiilor.	Anul când s'au trimis.	NUMELE ȘI PRONUMELE STUDENTULUI.
14400	1845	Dimitrie A. Crețulescu, Român, acum colonel în armata Română, a studiat trei ani în streinătate.
25600	1843	Grigorie Caracușu, Român, a studiat patru ani, fiul episcopului doctoru Constandin Caracușu.
24000	1852	Gheorghie Tache Ioanidă, Român, pentru cinci ani studiile sale în streinătate.
6700		Grigorie Șufu, Român, pentru studiile sale în streinătate.
38400		Dimitrie Cioachan, român, doctoru în medicină, pe șase ani.
32000	1838	Grigorie, fiul doctorului Costandin Filitis și nepotă mostenitoru răposatului Mitropolit, născut român și acum membru la Curtea de Casație, studiat cinci ani.
38000		Gheorghie, fiul doctorului Costandin Filitis și nepotă răposatului Mitropolit, născut Român și a murit în cursul studiilor sale.
30400	1844	Stefan Capșea, Român din Transilvania și acum doctor în medicină, Mamos din capitala București, a studiat șapte ani.
12480	1831	Nicolae Compoti, din Ipir satu Dița, a studiat cinci ani, acum doctor în Medicină la una din Comisiile Capitalei.
40320	1851	Vasilie hagi Hristu Contili din Ploestî, Român, acum doctor în Medicină în armata Română.
38400	1858	Constandin Ioan Vrana, Român, bursier pentru șase ani.
38400	1857	Dumitru Risu, născut din familia Hrisosholeo cei dițe și Buzianu, Român, pentru șase ani în streinătate.
38400	1857	Nicolae Alecu Dimitrescu, fostul Ministru de ecsterne, român pentru șase ani în streinătate.
38400	1857	Nicolae Constandinescu, Român, pentru șase ani studiilor sale în streinătate.
6400		Nicolae Iacoveanco, Român, în streinătate.
22720	1858	Doi frați Nicolae și Gheorghie Nicolaidis, născuți la Brăila, Români, șase ani bursieri în streinătate însă tata lor este din Ipir satu Dița.
32000	1845	Dimitrie Zițiu nepotă D-lui Hristodor Butati episcopu, doctor în medicină, acum Colonel în Armata Română la spitalul ostășescu, însă născut în Ipiru satul Dița.
477020		

Suma banilor respuși pentru timpul studiilor.	Anul când s'au trimis.	NUMELE ȘI PRONUMELE STUDENTULUI.
477020		Se aduce suma din urmă.
35200	1851	Nicolaos Butati, nepotul D-lui Hristodor Butati epitrop, doctor în medicină la scoalele din Capitala București, însă născut în Ipir la satul Țița.
38400		Doi copii ai Generalului Rus Nozel bărbatul răposatei Efimii fiica doctorului Caracașu epitrop, născut în România, origina din Ipir satul Țița.
29440	1858	Miltiadi Teodosiadis, născut Român, frațele doctorului N. Compoti din Ipir satul Țița, pentru cinci ani studiile sale la Paris.
580060		Suma aceasta în folosul României cum mai sus se arată.
11520	1851	Constandin Hristodor Caciulidis, de la Țița din Ipir, nepotul D-lui Hristodor Butati, orînduit pînă la 1857.
25600	1854	Iarăși acestu Hristodor Caciulidi se mai află în socotele nepotul D-lui Butati pe patru ani adică pînă la anul 1858 și tot acestu Constandin Hristodor Caciulidis să mai află trecut de la anul 1858 pînă la anul 1863 cu lei cinci mii patru-zeci pe fie-care an care face peste tot cinci-spre-dece ani studiile acestui tînăr lei Nr. 62,320. Aci dar se vede o anomalie la ani și o enorma sumă de bani pentru care D-lui Hristodor Butati va da lămurire.
48960	1845	Alexandru Hasanopulu din eparhia Constantinopolului, pentru studiile sale în streinătate, acum secretar la ministerul de Ecsterne la Petresburg.
5760	1858	Gheorghie Veneti de la Mețovu din Ipir, pentru un an și jumătate și a încetat din viață în studiu.
17280	1859	Ioan Alexie Zotu din Ipir satul Frangades, pentru patru ani și jumătate, doctor în medicina a studiatu la Paris.
6400		Iraclie Vasiadis din Ipir satul Dolianu, acum la Constandinopol la Academia din Halchis președinte comitetului de filosofi și filologii.
18930		Mihailu Rizu de la Elada, pentru studiile sale în streinătate, fratele fostului Consul Rizo în Romania.
134450		Acéstă sumă este dupe dispoziția Testamentului tinerilor la învățatură
47460		Léfa Profesorilor dupe Testamentu la scóla din satul Pogdoriani patria
41895		Cheltuiți la biserica sf. Ioan Teologu unde sunt părinții săi tot la satul Pogdoriani pentru unu de lemn, céră și léfa preoților pentru slujbe religiose anuale, de la început pînă astăzi.
47460		Léfa Profesorilor dupe testamentu la scóla din satul Țița unde repositul avea simpatii.
271265		Acéstă sumă este dupe dispozițiile Testamentului.
580060		Acéstă sumă precum mai sus se arată în folosul României ca o recompensă din partea epitropilor ospitalității ce s'a dat averi răposatului la România pînă cându patria răposatului se va libera din imperiul Ottoman
851325		Optu-sute-cinci-zeci-și-una-de mii-trei-sutre-doue-zeci-și-cinci.
Lei	Galbeni	Venitul de la anul 1836 pînă la anul 1864.
138442 1/2	4395	Arenda moșii de la anul 1836-1839, ani trei, câte 1465 galbeni pe fie care anu
79931 1/4	2537 1/2	Arenda moșii de la anul 1840 Octomvrie 26 pînă la anul 1843 Aprilie 23, ani trei și jumătate, pe an 725 galbeni.
75600	2400	Arenda moșii de la anul 1843 pînă la anul 1846, ani trei, câte galbeni 800 pe anu.
141750	4500	Arenda moșii de la anul 1846 pînă la anul 1851, ani cinci, câte galbeni 900 pe fie care anu.
189000	6000	Arenda moșii de la anul 1851 pînă la anul 1857, ani șase, câte unamie galbeni pe fie care anu.
94657 1/2	3005	Arenda moșii de la anul 1857 pînă la anul 1858.
190323	6042	Arenda moșii de la anul 1858 pînă la anul 1860, câte trei mii douăzeci și unu galbeni pe anu.
155925	4950	Arenda moșii de la anul 1860 pînă la 1863, ani trei, câte unamie șese-sute-cinci-zeci galbeni pe anu.
54495	1730	Arenda moșii de la anul 1863 pînă la anul 1864 pe un anu.
23625	750	Arenda podului înființat pe moșie pentru cinci ani câte una sută cinci-zeci galbeni pe anu.
1143749 1/4	36309 1/2	Suma venitului întregu de la anul 1836 pînă la 1864.

Iar pentru ecsactitatea acestor socoteli rudele în virtutea hotăriri de mai sus domnești de la anul 1828 Genarie 4, își reserva dreptul de a acționa pe epitropi la timpul oportul.

Petre Procopie Filitis